

Diplomová práce

Jméno a příjmení (student): Bc. Jiří Sehnal

Oponent: PhDr. Petra Oulíková, Ph.D.

Posudek oponenta:

Tématem diplomové práce Jiřího Sehnala je život a dílo německých barokních sochařů – Süssnerů a Heermanů. Rozvětvené rodině Süssnerů, pocházející ze severozápadních Čech, se diplomant zabýval již dříve ve své bakalářské práci. Naproti tomu tvorbu Jana Jiřího Heermanna a jeho synovců Pavla a Zachariáše pojednává autor poprvé.

Diplomová práce je členěna do poměrně krátkých kapitol, především v úvodních části shrnující dosavadní literaturu k danému tématu. Chronologické dělení kapitol napříč uměleckou tvorbou jednotlivých sochařů působí místy až nepřehledně. Vhodnější by bylo monograficky zpracovat každého umělce samostatně. Tímto způsobem je již proveden katalog uměleckých děl, který obsahuje téměř 140 položek. Zde Sehnal prokázal znalost odborné literatury a značný smysl pro systematičnost.

Součástí předložené práce je i edice písemné žádosti saského kurfiřta Jana Jiřího III. z Drážďan, z 21.května 1683 adresované vévodovi Juliu Františkovi Sasko-Lauenburskému, aby mu poslal Jeremiáše Süssnera, svého poddaného z Ostrova nad Ohří, kvůli zhotovení 16 soch pro Velkou zahradu v Drážďanech (str. 146–147). Zde bych doporučila kromě přepisu uvést i stručný český regist této písemnosti, uložené dnes v Topografické sbírce Archivu Národního Muzea v Praze.

Monografické zpracování jednotlivých sochařů je spíše popisné. Významnější díla by si zasloužovala hlubší umělecké zhodnocení. I když tito umělci více tvořili pro německé prostředí a pražské zakázky byly pro ně, dle Jiřího Sehnala, „pouze“ sekundární záležitostí, pro českou metropoli znamenaly velmi mnoho. Pro pražské prostředí posledních dvou desetiletí 17. století je typické, že se seznamuje s principy římského radikálního baroka z několika stran současně. Nejde však o poučení bezprostřední, zprostředkované některým z přímých Berniniho žáků. Jan Jiří a Pavel Heermannové přišli ze Saska na popud Václava Vojtěcha ze Šternberka, aby zde dotvořili příměstskou vilu v Troji. Dvouramenné schodiště zahradního průčelí, vyzdobené scénicky koncipovaným bojem Titánů, je prvním monumentálním projevem dynamického baroka v Čechách.

Neméně závažné pro slohovou orientaci tehdejší Prahy bylo vystoupení bratří Jeremiáše a Konráda Maxe Süssnerů z Drážďan, kteří vytvořili pro kostel křížovníků s červenou hvězdou na Starém Městě pražském soubor šesti štukových soch. V sochách sv. Anny, sv. Jáchyma a sv. Barbory od Jeremiáše Süssnera, tehdejšího saského dvorního sochaře, zaznívá poučení z ranného klasicismu flámského. Naproti tomu v sochách sv. Martina a sv. Jiří od Konráda Maxe Süssnera, braniborského dvorního sochaře, je spatřován ohlas jižního radikálního baroku G. L. Berniniho. Podněty obou bratří znamenaly pro Prahu velmi mnoho. S některými motivy jejich kompozic se můžeme setkat v tvorbě Matěje V. Jäckla, Jana O. Mayera i mladého Ferdinanda M. Brokofa. Stále zůstává otevřená otázka, kdo vlastně Süssnerům tuto zakázku zprostředkoval. Jiří Sehnal se domnívá, že Süssnery doporučil křížovníkům s červenou hvězdou, potažmo J. B. Matheyovi – architektu křížovnického kostela i trojské vily – právě Jan Jiří Heermann. Jasně důkazy však pro to chybí.

Předložená monografie německých barokních sochařů, kteří významným způsobem ovlivnili i pražské prostředí, splňuje požadavky kladené na diplomovou práci a i přes výše uvedené výhrady ji doporučuji obhajobě.

V Praze dne 12.1. 2010

.....
podpis oponenta